

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det var jo stærke ord, hr. Jes Lunde kom med: Løftebrud både i forhold til et politisk parti, nemlig SF, og i forhold til landets pensionister! Jeg føler ikke, at det er en korrekt beskrivelse af hændelsesforløbet. Jeg er nødt til at sige til hr. Jes Lunde, at der er en god grund til, at lovgivningsarbejdet i Folketinget er bygget op omkring tre lovbehandlinger, at der er en god grund til at holde fast ved, at det er utrolig vigtigt, at man får belyst beslutningsgrundlaget godt og grundigt, inden man træffer de endelige beslutninger.

Jeg har personlig talt med hr. Jes Lunde i forbindelse med hr. Jes Lundes overvejelser om at fremsætte dette lovforslag, og jeg bad hr. Jes Lunde fortælle mig, hvilke økonomiske konsekvenser forslaget ville have, og jeg bad hr. Jes Lunde give mig de forholdsmæssige tal for ATP-udbetalingerne til de 67-årige. Jeg fik ikke umiddelbart svar på spørgsmålene, men tilsagn om, at det ville komme senere. Det har vi så fået senere, og dette talmateriale har altså gjort et stort indtryk på os i den konservative gruppe.

Det er korrekt, at den dag hr. Jes Lunde fremsatte lovforslaget, var han meget hurtig til at gå til pressen, til medierne, med forslaget, og så bliver andre partier jo afæsket deres holdning til det, og det er korrekt, at vi tog positivt imod forslaget fra konservativ side. Men det forhindrer jo ikke, at vi stadig væk har en stærk forpligtelse til at holde os seriøst til indholdet og konsekvenserne af et sådant lovforslag. Jeg har også i mit ordførerindlæg sagt, at vi synes, det umiddelbart lød besnærende. Men vi har måttet konstatere, at når vi gik det efter i sømmene, var det ikke en farbar vej.

Hr. Jes Lunde havde jo heller ikke selv gjort hjemmearbejdet fuldstændig færdigt, inden lovforslaget blev fremsat. Hr. Jes Lunde mener jo selv, at lovforslaget er pivende ligegyldigt, hvis ikke et ændringsforslag, som indebærer, at der ikke bliver foretaget modregning i efterlønnen, bliver vedtaget. Og alene det ændringsforslag medfører jo en stribe konsekvenser for andre arbejdsmarkedspensioner.

Så jeg synes nok, det var meget stærke ord, vi fik fra SF for et øjeblik siden, og jeg tror ikke, SF for alvor mener, at vi her i Folketinget skal gennemføre lovsjusk.

Formanden:

Så er det hr. Lars Løkke Rasmussen og så hr. Jes

Lunde, begge for en kort bemærkning. Dernæst fru Annette Just som ordfører.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg føler mig også foranlediget til at tage ordet efter hr. Jes Lundes stærke angreb på også mit parti, og jeg kan i det store hele henholde mig til det, som den konservative ordfører har sagt. Det er korrekt – og sådan udtrykte jeg det også i mit første indlæg – at vi i Venstre har været positive over for de tanker, der ligger bag lovforslaget fra SF, og det har vi naturligvis været, fordi vi er at finde alle steder, hvor der er en mulighed for at forhøje den enkeltes grad af frihed. Men hr. Jes Lunde må også indrømme, at på det tidspunkt, hvor forslaget blev fremsat, var det ikke gennemanalyseret eller gennemarbejdet. Og at det forholder sig sådan, sandsynliggøres jo af, at hr. Jes Lunde allerede her i dag har bebudet, at det bliver nødvendigt at stille et ændringsforslag til SF's eget lovforslag. Det viser jo med al tydelighed, at ikke alt har været tænkt igennem og undersøgt på det tidspunkt, hvor forslaget blev fremsat.

Så skal jeg også benytte lejligheden til at sige, at på trods af at både hr. Jes Lunde og fru Annette Just fra Folketingets talerstol har insinueret – med skiftende betoning, men dog begge to – at der her skulle være tale om, at der i nattens mulm og mørke er indgået et hemmeligt broderskab eller en hemmelig aftale mellem Venstre og Det Konservative Folkeparti på den ene side og regeringen på den anden side, må jeg på det bestemteste afvise det. Vi tænker selv. Og vi har tænkt de tanker, som jeg har redegjort for.

Det bringer mig så til at sige til hr. Poul Erik Dyrland, at tanken om at give den enkelte lønmodtager frihed til i højere grad selv at bestemme, hvor vedkommende vil placere sin pensionsopsparing, er ikke nogen ny tanke. Det, der er det væsentlige for os, og det, der er det væsentlige for arbejdsmarkedets parter, er selvfølgelig at sikre en pensionsopsparing.

Det er dér, vi har et ansvar, men vi må da tro på, at det enkelte menneske godt kan forvalte sit ansvar selv og placere midlerne dér, hvor vedkommende, når alting er vejet sammen – udsigten til afkast, investeringsprofit m.v. – synes, at han eller hun får mest for pengene.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er helt enig med fru Pia Christmas-Møller i,